

Sygn. akt I CSK 505/18

POSTANOWIENIE

Dnia 12 kwietnia 2019 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Zawada

w sprawie z powództwa A. W.

przeciwko A. O.

o zapłatę,

na posiedzeniu niejawnym w Izbie Cywilnej w dniu 12 kwietnia 2019 r.,

na skutek skargi kasacyjnej pozwanego

od wyroku Sądu Apelacyjnego w [...]

z dnia 8 stycznia 2018 r., sygn. akt VI AGa [...],

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Sąd Najwyższy przyjmuje skargę kasacyjną do rozpoznania, jeżeli w sprawie występuje istotne zagadnienie prawne, istnieje potrzeba wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów, zachodzi nieważność postępowania lub skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona (art. 398⁹ § 1 k.p.c.). Tak ujęta instytucja tzw. przedsądu jest zgodna z normami konstytucyjnymi, a także ze sformułowanymi przez Radę Europy zaleceniami dopuszczającymi wprowadzenie środków eliminujących dostęp do sądu najwyższego szczebla.

Pozwany A. O. zarzucił zaskarżonemu wyrokowi Sądu Apelacyjnego w [...] z dnia 8 stycznia 2018 r. naruszenie art. 299 § 2 k.s.h. i art. 11 ust. 1 ustawy z dnia 28 lutego 2003 r. - Prawo upadłościowe i naprawcze w brzmieniu obowiązującym przed nowelizacją (j.t. Dz.U. 2015.233).

Wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania pozwany uzasadnił oczywistą jej zasadnością, tj. wystąpieniem przesłanki przyjęcia, o której mowa w art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. Wskazał, że w postępowaniach z powództwa A. (poprzednio W.) zapadły dwa różniące się między sobą wysokością zasądzonych kwot prawomocne wyroki o to samo roszczenie, jeden przeciwko Prezesowi Zarządu D. sp. z o.o. – W. O., drugi - przeciwko członkowi Zarządu – A. O..

Pozwany W. O., sprawujący swoją funkcję w okresie do 08.08.2006 r. uznany został za odpowiedzialnego za zobowiązania niewypłacalnej spółki D. sp. z o.o. w W. do wysokości kwoty 238 983 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 listopada 2007 r. do dnia zapłaty. Z kolei pozwany A. O., sprawujący funkcję członka Zarządu do dnia 01.10.2005 r. uznany został za odpowiedzialnego za zobowiązania spółki do wysokości kwoty 271 759,44 zł.

Pozwany wskazał, że różnica w zasądzonej kwocie - wynosząca 32 776 zł na niekorzyść pozwanego A. O. - budzi poważne zastrzeżenia co do prawidłowości stosowania prawa.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

W art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c., dotyczącym przesłanki oczywistej zasadności skargi kasacyjnej, chodzi o łatwo dostrzegalne, mogące mieć istotny wpływ na wynik sprawy uchybienia przepisom prawa. Według utrwalonej linii orzecznictwa Sądu Najwyższego, skarga kasacyjna jest oczywiście uzasadniona w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 4 k.p.c. tylko wtedy, gdy zaskarżone orzeczenie jest niewątpliwie sprzeczne z zasadniczymi i niepodlegającymi różnej wykładni przepisami prawa albo wydane zostało w wyniku dostrzegalnej w sposób pewny i niewątpliwy bez potrzeby głębszej analizy jurydycznej błędnej wykładni lub niewłaściwego zastosowania prawa (zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 28 lutego 2011 r., I PK 237/10, 23 listopada 2011 r., III PK 44/11, 24 lutego 2012 r., V CSK 225/11, 13 kwietnia 2016 r., V CSK 622/15). Przytoczone okoliczności powinny jednoznacznie wskazywać na to, że w zasadniczym postępowaniu skarga kasacyjna zostanie rozstrzygnięta na korzyść strony, która ją wniosła (por np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2005 r., II CZ 89/2005, z dnia 10 sierpnia 2006 r., V CSK 2004/06, i z dnia 24 lutego 2006 r., IV CSK 8/06).

Skarżący nie wykazał, że Sąd drugiej instancji dopuścił się oczywistego naruszenia prawa w powyższym rozumieniu i w konsekwencji wydał wyrok oczywiście wadliwy.

Pozwem z dnia 5 listopada 2007 r. W. w W. wniosła o zasądzenie od pozwanego W. O. kwoty 260 898,24 zł wraz z ustawowymi odsetkami od kwoty głównej od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty i kosztami procesu. Wyrokiem z dnia 20 marca 2013 r., XX Gc [...], Sąd Okręgowy zasądził od W. O. na rzecz powódki kwotę 238 983 zł wraz z ustawowymi odsetkami od dnia 5 listopada 2007 r. do dnia zapłaty i orzekł o kosztach postępowania. Kwota 238 983 zł odpowiadała 91,6% dochodzonej w pozwie kwoty głównej. Sąd przyjął na podstawie opinii biegłego sądowego, że w takim procencie powódka zaspokoiłaby się z majątku spółki, gdyby pozwany we właściwym czasie złożył wniosek o ogłoszenie upadłości. W ocenie Sądu Okręgowego, procent ten odpowiadał szkodzie, jaką poniosła powódka. W pozostałym zakresie powództwo zostało oddalone.

W pozwie z dnia 13 maja 2009 r. W. wniosła o zasądzenie od A. O. kwoty 260 898,24 zł wraz z odsetkami ustawowymi od dnia wniesienia pozwu do dnia zapłaty oraz kwoty 10 861,20 zł z tytułu skapitalizowanych odsetek za zwłokę od niezapłaconych należności czynszowych za okres od 31 marca 2003 r. do dnia 26 maja 2005 r. Wyrokiem z dnia 8 stycznia 2018 r. Sąd Apelacyjny zasądził od A. O. na rzecz powódki kwotę 271 759,44 zł z ustawowymi odsetkami za opóźnienie od kwoty 260 898,24 zł od dnia 13 maja 2009 r. do dnia zapłaty oraz orzekł o kosztach postępowania.

Zachodziła zatem różnica w treści żądań skierowanych przeciwko W. O. i A. O.. Żądanie pozwu wobec A. O. obejmowało dodatkowo kwotę skapitalizowanych odsetek.

Trzeba także uwzględnić, że Sąd Apelacyjny orzekający w niniejszej sprawie nie był związany ustaleniami dokonanymi w sprawie toczącej się przeciwko W. O.. Zobowiązany był on dokonać własnych ustaleń i samodzielnych ocen, a te mogły doprowadzić do odmiennych konkluzji.

Należy też zauważyć, że wniosek o przyjęcie skargi kasacyjnej do rozpoznania został skonstruowany z pominięciem zasady związania Sądu Najwyższego w postępowaniu kasacyjnym podstawą faktyczną rozstrzygnięcia i niedopuszczalnością kwestionowania w tym postępowaniu oceny dowodów przeprowadzonej przez sąd drugiej instancji (art. 398³ § 3 i art. 398¹³ § 2 k.p.c.).

Mając to na względzie, Sąd Najwyższy odmówił przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.